

Briefing

September 2007 Nr. 65

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Gunnel Svensson
Prästgårdsängen 9, 4 tr, 412 71 Göteborg
E-post: gunnel.svensson@passagen.se
eller sgs@axiell.se

Adressändringar:

Skickas till Elly Mattsson
Kälarvsgatan 16, 784 72 Borlänge
E-post: elly.mattsson@telia.com

Resmästaren:

Vår Resmästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

Sista materialdag för nästa nr. är 10 november 2007.

Annonser svartvitt:

En helsida kostar 500 kr och en halvsida 250 kr.

Annonser färg:

En helsida kostar 1000 kr och en halvsida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: sgs@axiell.se

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 200 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
anders.gezelius@axiell.se

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
kristina_bergman@telia.com

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
magnusanderssonexpeditions@yahoo.se

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
kerstin.strandskog@nacka.se

Kassör:

Ebba Thorén
035-505 70
ebbathoren@telia.com

Vice kassör:

Kent Knutson
0520-47 96 58
kent@knutson.nu

Klubbmästare:

Gunnar Andersson
0477-205 67
gatron@telia.com

Briefingansvarig:

Gunnel Svensson
031-40 86 13
gunnel.svensson@passagen.se

Resmästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00

Ledamöter:

Bengt Cederfeldt
08-96 14 95
Elly Mattsson
0243-22 85 88
elly.mattsson@telia.com

Innehåll

4	Ordföranden har ordet	13	Bland indianer och ruiner i Ecuadors Amazonas
5	Nya medlemmar Resetips	19	Vänskap på avstånd
6	Välkommen till Kosta	20	De första turisterna i Karlskrona
8	Vykortshälsningar från SGS-medlemmar	22	Resemästarens sidor
10	Volga	31	Boktips

Förstasidesbilden

Dragspelet och den väldiga men vemodiga visan är lika intimt förknippat med Ryssland som Volga.

Foto: Jaan Ungerson

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

07-07-07

Det var ju på det här magiska datumet som resultatet av omröstningen om världens sju nya underverk skulle offentliggöras. Det var tydligt att aktiviteten ökade mot slutet och den sista dagen man kunde rösta, ja då kunde man inte rösta för servern var helt blockerad!

Under våren hade olika länder aktiverat sig mycket och från regeringshåll uppmanat landets invånare att lägga sina röster på de "egna" alternativen. Om det hade någon betydelse i slutändan ska jag låta vara osagt, men omöjligt är det inte.

På SGS-träffen i Kalmar i maj 2006 hade vi ett inslag där alla deltagare fick rösta på sina favoriter och sedan kunde alla Briefingläsare rösta. Slutresultatet som vi presenterade i Briefing blev det här:

1. Kinesiska muren
2. Machu Picchu
3. Pyramiderna i Giza
4. Angkor Wat
5. Petra
6. Taj Mahal
7. Statyerna på Påskön

Det kan vara av viss betydelse att på åttonde plats hamnade Pyramiderna i Chichen Itza. Efter vår interna omröstning fattade man nämligen beslutet att Pyramiderna i Giza inte skulle vara med utan utnämnas till "Hedersunderverk"

eftersom det var det enda kvarvarande av de ursprungliga underverken.

När så slutresultatet i den stora omröstningen var klar och presenterades i en stor gala i Lissabon så blev resultatet det här:

Kinesiska muren, Machu Picchu, Petra, Chichen Itza, Taj Mahal, Colloseum i Rom och Jesusstatyn i Rio. Ingen inbördes ordning mellan dem kommer att offentliggöras.

Om detta finns inte så mycket att säga egentligen, men att "Limhamns-Jesus" skulle vara ett större underverk än Angkor Wat det tycker åtminstone jag är ruskigt svårsmält. Att jag skulle få se Timbuktu på listan hade jag inte vågat hoppas på och att inte Bagan i Burma ens fanns med som kandidat, ja, det får jag leva med.

Höstmöte i Kosta

Med det här numret av Briefing följer också inbjudan till höstmötet i Kosta. Jag tycker att det ser ut att kunna bli något alldeles extra. Miljön är så speciell och förutom alla programpunkter så kommer det nog att ge oss minnen som lever kvar länge. Jag minns med glädje Ålagillet i Åhus och andra kulinariska inslag och jag är övertygad om att Hytt-sillen kommer att platsa i den divisionen.

Det är inte så enkelt att få plats med kanske 130 deltagare långt inne i mörka Småland så jag hoppas att alla har förståelse för att det kan bli en del komplikationer när det gäller inkvarteringar mm. Var noga med att läsa alla uppgifter i inbjudan!

Förutom själva inbjudan finns i detta nummer också lite extra information och aptitretare från vår klubbmästare som har sina rötter i trakterna. Läs och begrunda!

Väl mött i Kosta till hösten!

Nya medlemmar i SGS

Vi är glada att kunna hälsa följande välkomna i föreningen:

Håkan Wahlen
Syrsegränd 4
125 51 Älvsjö

Johanna Adler o Jonny Soder Bäreberg
Kristineslätt 301
465 93 Nossebro

Margareta Harmsen
Dämmaregatan 2 B
435 44 Mölnlycke

Greta och Nils-Olof Åkerblom
Fuglie pl 22
281 94 Trelleborg

Tommy Ekdahl
Kavallerivägen 20
174 58 Sundbyberg

Ingrid o Lars Forsberg
Sunnegärde 3
429 42 Särö

Marie Dahlström
Edsåsdalen 657
830 10 Undersåker

Ulla Magnusson
Skaragatan 9 C
415 01 Göteborg

Resetips: Billiga flygbiljetter

Alla tar för givet att man har dator hemma, jag tillhör dem som inte har Internet. Det går faktiskt bra att gå till biblioteket för att skicka och ta emot e-mail om man har en hotmailadress. Sök på www.reseguiden.se så finner ni förslag på billigaste flygbiljetter till jordens alla hörn. Därefter kan ni omedelbart boka och betala online. Stellan Håkansson

Välkomna till höstmötet i Glasriket

Text: Gunnar Andersson

Höstmötet som blir i Ekeberga församling i Konga härad, i Raskens härad, för han var ju indelt soldat vid Konga kompani. Ja vi kommer att vara i utvandrabygder inte långt från Ljuder och Åkerby vägskal. Det var i de här trakterna som Vilhelm Moberg föddes och växte upp och som så starkt har präglat hans författarskap.

Men det är väl mest glasriket vi skall ägna oss åt. De första blåsta glaset kan dateras till det första århundradet e.Kr. och hade sitt ursprung i östra Medelhavsområdet. Glasblåsarkonsten spred sig snabbt över Europa och inom det Romerska riket, där den upplevde en blomstringstid med många ännu oöverträffade mästerverk. Ett annat tidigt glasblåsarcentrum låg i Rhendalen i Tyskland, men även i Frankrike blåstes det glas. Från dessa område skedde en omfattande handel med glas från 500-talet, genom vikingatiden och fram till tidig medeltid. Efter romarrikets sönderfall skedde en tillbakagång inom glasets område, men under senare medeltid kom en ny blomstringstid för glaset. Glashyttor uppstod på många platser runt om i Europa, ofta i skogsrika områden där det fanns tillgång till bränsle för glasugnarna. Av denna anledning kallades glaset från denna tid för "Waldglas"-skogsglas. Till Sverige kom de första hytterna på 1500-talet, men det var först på 1700-talet som det i Sverige förekom glastillverkning i någon större skala.

Ni undrar kanske varför jag skriver Ekeberga, det är ju i Kosta vi skall vara med höstmötet. Ja det är rätt, men låt mig förklara. Till Ekeberga kom två herrar omkring år 1740. Det var Anders **Koskull** och Georg Bogislaus **Stael** von Holstein. Dessa startade en glashytta här 1742. De tog de första bokstäver i sina namn **Ko-sta**, så föddes Kosta glasbruk och även namnet på samhället Kosta som ligger i Lessebo kommun. Kosta glasbruk startade som sagt 1742 och är verksamt än i dag. Under andra hälften av 1900-talet slog man ihop Kosta, Åfors och Boda glasbruk och bildade varumärket Kosta-Boda. Det köptes 1990 av Orrefors AB, men nya problem med ekonomin uppstod och det såldes till Royal Copenhagen i början av 2000-talet. Men även efter denna försäljning fortsatte de ekonomiska problemen och under 2004 – 2005 gick företaget med mycket stora förluster. Det var nog mycket nära en nedläggning då en ny aktör kom in på arenan, New Wave Group. Man sade att förändringen kom när den röda Ferrarin kom till Kosta. Den tillhörde New Wave Groups vd Torsten Jansson. Han beskrivs ofta som "direktören som går sin egen väg", som struntar i status och prestige, och det är nog en ledarstil som lönar sig. Han valdes till "Entrepreneur of the year" 2003 och 2004. Torsten Jansson flyttade till Kosta under det första året, han talade med alla och fick alla med sig. Idag går Orrefors-Kosta-Boda med vinst. Min egen reflektion – om inte NWG kommit in på arenan hade vi

nog inte kunnat ha vårt höstmöte på Kosta Glasbruk och uppleva atmosfär, hyttsill och allt var det innebär. Under hela höstmötet, utom övernattnings och frukost, tillbringar vi i glasblåsarskolans lokaler på Kosta Glasbruk. Vi kommer att sitta inne bland glasugnarna, jag tror att det finns tre ugnar i denna lokal, så frysa behöver vi inte göra.

Nu till programmet. Vi börjar med vickningen på fredag kväll. Det serveras tjälknöl på vildsvin eller älg – inte så dålig start eller hur? Bland föreläsarna finns en av Kostas bästa glaskonstnärer som berättar om glaset. Någon från Moberg-Sällskapet berättar om bygdens store författare. Vi befinner oss i ett älgrikt område och Grönåsen är Sveriges största älgpark. Här spenderar vi 1,5 timme. Vi tittar inte bara på älgar utan även på vad problemen älg och trafik innebär.

Eventuellt kommer en 300-årig smålänning – om han har tid. Men det kommer en annan berest person från Småland, Lars Gunnar Erlandsson, han har varit Sveriges Radios utrikeskorrespondent under 35 år i USA, Sydamerika, Mellanöstern och Asien. Han har bl.a. träffat Saddam Hussein och Nelson Mandela. Det är väl en karamell att suga på för oss SGS:are.

Så blir det förstås hyttsill och allt vad detta innebär, men det får vara en liten hemlighet. Men jag kan avslöja att vi får se riktigt duktiga glasblåsare i aktion och detta är ett skådespel av stora mått. Någon av oss får säkert prova på hur svårt det är att blåsa glas. Kanske kommer det en luffare dit också, man vet aldrig. Det

var ju så att luffarna gärna kom till glasbruken för där var det varmt och de var oftast välkomna för de hade nyheter med sig från andra glasbruk och grannbyar som de besökt. Kanske vi SGS:are också är luffare. Vi vandrar väl inte, men vi reser till avlägsna platser och berättar gärna om våra resor för andra intresserade.

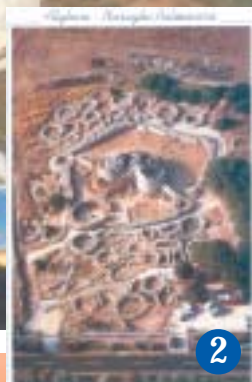
Så gäller det boendet på höstmötet. Det blir på flera ställen. Huvudparten bor på Hotell Björkängen 1,2 km från glasbruket. Björkängen har 24 dubbelrum och 2 enkelrum. Vi bor också på Kosta-bed, som består av 5 lägenheter om två rum och kök och ligger 600 meter från glasbruket. Vi bor också i campingstugor på Kosta Camping, detta ligger vid glasbruket. Till sist bor några på Grönåsens Älgpark, som ligger 3,5 km från glasbruket. De som bor här måste vara bilburna, eller ha plats i bil för att kunna komma till glasbruket. Frukost äter vi på Björkängen och på Kosta Folkets Hus, som ligger i anslutning till camping. Alla övriga måltider äter vi på glasbruket där hela höstmötet hålls. Transporter mellan Björkängen, Kosta-bed och glasbruket kan ordnas med "pysen", ett turisttåg som körs på gatorna. Vagnarna har tak men är annars öppna, så det kan bli lite kallt. Tänk på detta ifall vi skall utnyttja "pysen". Det kanske är lämpligt för någon/några vill väl ha något starkt att dricka till hyttsillen.

Välkomna till ett annorlunda och spännande höstmöte i Glasrikets hjärta.

Klubbmästaren

1

2

3

4

5

Till Briefing har det kommit vykortshälsningar från SGS:are

(1) Ösel Juni -07

Någon som missat denna "pärla", efter Gotland största ön i Östersjön och tillhörde Sverige 1645-1721. Imponerande är den medeltida biskopborgen från 1300-talet nu helt restaurerad. Annars är det SPA som gäller med anor långt tillbaka. Bl.a. olika bad från gyttja till vattengym. Sköna cykelturer
Bästa hälsningar Liv

(2) Alghero - Sardinien 19.5 2007

Hej, det blev inget vårmöte med SGS i år, det var så långt dit, istället, blev det en kortare resa till Sardinien samma tid, bara tre timmar bort. Fotot av bronsålderns-byn tog jag under landningen, det blev väl bra. Byn byggdes för ca 3500 år sedan.

Hälsningar Kjell Linnér

(3) Desert Garden 11/6 -07

Hej alla resglada!

För att utforska Los Angeles behöver man gott om tid och en bil. Därmed har jag sett konst i Getty Center och Getty Villa och igår även i Huntington Park med fantastiska trädgårdar t.ex. kaktusar i Desert Park. Det bergiga landskapet ger många vackra vyer. The Walk of Fame och Chinese Theatre med filmstjärnornas autografer i stenläggningen framför ingången hör förstas till. Har du tid så res gärna hit!

Hälsningar från Catharina Keller

(4) Gammalsvenskbyn 21/7-07

Efter en skällhet tågres a hit från Kiev är vi inkvarterade hos svenskättlingar i byn. Vi har besökt och hört bl.a. Anna Sigatel (se kort!) berättat om sitt äventyrliga liv, intressant.

Varma (41 gradiga) Hälsningar Anna-Lisa, Ulla, Tage, Mari, Olle, Majvi

(5) Vilnius 11/7 -07

Hej! Vi började med en båttur Stockholm-Riga. Därefter har vi gjort stopp i Jurmala, Liepaja, Palanga och nu i Litauens huvudstad. Mycket finns att se och många restauranger att äta sig genom. I morgon fortsätter vi mot Polen.

Hälsningar Eje o Bengt Cederfelt

Volga

Text och foto: Jaan och Eivor Ungerson

Den går som ett blått band genom Rysslands hjärta. Volga – moderfloden. Med sina 3 700 kilometer är hon Europas längsta flod. För Ryssland har hon alltid varit lika mycket av nationell symbol som livsnerv. Mycket kring henne var under sovjetepoken för utlänningar förbjudet land. På Volga, genom kanalerna och de många slussarna gick transporter från Ishavet till Krim. Vid stränderna låg såväl tunga vapenindustrier som kärnan i den sovjetiska rymdforskningen, men också några av Gulagarkipelagens mjukare förvisningsorter. I dag är Volga ett för den kunskapssökande resenären öppet, historiskt intressant och lärorikt resmål.

Som färdleder har de ryska floderna alltid varit viktiga. Och kanske i synnerhet Volga. Där har pråmdragarna slitit fram varor från Astrachan i söder till tsarens hov i Moskva och de nordiska vikingarna hittat vägar för sina seglande skepp med pälsverk, vax och honung i lasten på väg till Bysans och Kalifatet. Här har vikingar slagit läger och byggt handelsstationer. Här har olika folkgrupper både vandrat igenom och hittat hemvist - allt från volgabulgarerna som på medeltiden skapade ett eget rike vid floden innan de krossades av mongolernas "Gyllene horden" till de så kallade volgatyckarna som på 1700-talet lockades av Katarina den andra att som en del av Rysslands modernisering lämna Tyskland och bosätta sig i de centrala delarna

av Volgaområdet och där forma en egen autonom republik. En stat som i skuggan av andra världskriget skulle slås sönder av Stalin varvid en halv miljon människor deporterades.

Som många andra stora floder är Volga i dag hårt utnyttjad. Genom sinnrika kanalsystem går det att resa på till Volga kopplade vattenvägar från såväl Ishavet som Östersjön till både Svarta och Kaspiska havet. Den stora Volga-Östersjökanalen förbinder över Ladoga S:t Petersburg till Volga. Moskvakanalen kopplar som ett rakt kritstreck den ryska huvudstaden till Volgas vattenvägar och vid Volgograd – det gamla Stalingrad – länkas floden genom den över 100 kilometer långa Donkanalen samman med Svarta Havet. Den tar sin början helt nära den 500 kilometer långa kraftverksdammen som med över 20 meters fallhöjd ger energin till ett av Rysslands mäktigaste elkraftverk.

För den som vill lära känna det så länge stängda och svårtillgängliga Volgaområdet finns i dag enastående möjligheter. Många rederier seglar på Volga och många av deras fartyg är väl utrustade och specialiserade på att möta önskemålen från ofta krävande kryssningsgäster.

Att de delar av Ryssland som Volga skär igenom har mycket att erbjuda skulle egentligen inte behöva sägas. Många av de kryssningar som går på Volga börjar

Flodfärden går förbi städer och byar med vackra och lysande lökkupolerna från kyrkor och kloster.

i Moskva. De tar sig ut genom den långa Moskvakanalen som med sina många slussar blir till en första kontakt med riktiga Volga - den stora ryska vattenvägen.

Där kanalen möter Volga vidgar sig vattenet. Fartyget arbetar sig stilla fram. Resan går förbi ett pärlband av byar, städer och lökkupolförsedda klosterkyrkor.

Redan i kanalen är slussarna många. I floden blir de ännu fler. Vid slussarna står långa och tungt lastade prämar och stampar i väntan på att få gå igenom.

För många av kryssningarna är Uglich första anhalt. Platsen anses vara Rysslands näst äldsta stad. Sedan följer ett

pärlband av städer, några av dem gamla med vackra kloster, anslående Kremlbyggnader och spännandet trähuskvarter. Andra är industriorter som nu efter Sovjetunionens fall står med stängda industrikonglomerat och i sakta förfall tornande stora bostadskomplex. Några är fortsatt levande stora industristäder.

Många av städerna längs Volga var under sovjetåren otillgängliga och hemliga till och med för ryssarna själva. De utgjorde antingen en del av det sovjetiska militära systemet eller dolde delar av det sovjetiska Gulag.

Låt oss göra en resa nedför Volga och besöka några av de hamnar vi möter.

Besöken i städerna Jaroslav och Niznij Novgorod bär vittnesbörd om mångfalden utmed Volga. Medan Jaroslav – som nu förbereder sin 1000-årsdag – med sina 22 kyrkor varav tre hamnat på UNESCOs lista - andas gammal rysk historia bär Niznij Novgorod – staden som Maxim Gorkij föddes i, som Andreij Sacharov förvisades till och som var centrum för stora delar av sovjetisk krigsmaterieltillverkning – en helt annan prägel. Trots en över 500 år gammal borg är det ett annorlunda samhälle, byggt för sovjetmänniskan och format av den sovjetiska krigsindustrin.

Vid strandhugget i den över 1000 år gamla staden Kazan möter man en ny sida av Ryssland. Förutom den gamla Peter Pauls kyrka som nu renoverats reser sig här en stor nybyggd moské. Den har fått plats inne vid stadens gamla borgområde – Kreml i Kazan.

Vid Togliatti ligger fortfarande mycket tung industri samlad. Här produceras Lada-bilarna och här finns stora kemiska fabriker. Här bor över en miljon människor, de flesta verksamma i de stora industrierna. På det tekniska museet visar man i dag fram vad som en gång producerats i staden i form av vapen och krigsmateriel – där finns allt från radaranläggningar, batteripjäser och stridsvagnar till helikoptrar och flyg.

I Samara, vid stranden av Volga, tornar ett högt monument över de ryska astronauterna och Sojusraketerna. Att staden under sovjetperioden var tillbommad och hemlig behöver knappt sägas. Här utformades landets rymdprogram. Men det som också finns i Samara och som

få visste om är den bunker som Stalin under andra världskriget lät bygga som reservplats åt sig och den sovjetiska ledningen. De skulle kunna dra sig tillbaka dit om Hitlers armé lyckats inta Moskva. Bunkern kom aldrig till bruk, Stalin besökte den aldrig. I dag är den öppen för turister att besöka.

Till de kanske mest gripande av städerna längs Volga hör Volgograd - tidigare Stalingrad. Här tränger 1900-talshistorien på. Från Mamaev kullen blickar den 89 meter höga statyn ”Moder Ryssland” ner över det slagfält som med rätta kan kallas världshistorisk skiljeväg. Med bara knappt hundra meter land som brohuvud – invid en byggnad vars ruinskelett fått stå kvar som minnesmärke över kriget – vände den ryska armén den nazistiska krigsframgången. På kullen och fältet runt om förlorade hundratusentals människor livet under det dryga halvår slaget varade mellan slutet av juli 1942 och februari 1943. I dag kommer Volgograds brudpar dit för att låta sig fotograferas vid monumenten.

Slaget och lidandet finns väl dokumenterat på det museum som byggts upp nära stridsfältet. Det känns väldigt långt mellan det och de huckleförsedda bondmoror som på marknaden i centrum säljer frukt, bär och grönsaker och ännu längre från de nästan utmanande fräckt utstyrda unga ryska tjejerna som gör sina lovar utmed gågatan och dess moderna butiker.

En sak är klar: Att resa längs Volga och besöka dess städer är att göra en historisk resa i transformeringens tid.

Bland indianer och ruiner i Ecuadors Amazonas

Text och bild: Kjell Linnér

Följande händelser inträffade redan vintern 1979-1980 under min första av många äventyrliga vistelser i Ecuador, då jag under 5 månader besökte landets alla delar och gjorde några mycket strapatsrika expeditioner till områden som aldrig besöks av turister, åtminstone inte på den tiden. Artiklarna skrevs år 1985. De omnämnda aucaindianerna är desamma som de numera benämnda huaorani-indianer, vilka jag besökte åren 1992 och 1994 och berättade om på SGS-träffen på Tjärö våren 1998. Det finns fortfarande okontaktade huaoranis och dödliga incidenter har nyligen rapporterats från deras territorium.

Den gamla bussen skakade och krängde på den smala, följde den ofta lodräta bergssidan på den norra sidan av den bråddjupa ravin, i vars botten långt under oss den vilda Pastazafloden brusade mot låglandet i öster. Vid varje fordonsmöte tvingades vi ut på den yttersta kanten av vägen, som mestadels saknade räcke. Här har många fordon störtat ned under årens lopp. Allt eftersom

vägen sänkte sig, ändrade landskapet karaktär från det torra höglandet till det varmare, fuktigare låglandet med allt frodigare grönska. Snart hängde bergsregnskogen ut över vägen med färggranna klasar av blommor och stora, fladdrande fjärilar i luften. Högt över den trånga dalen, osynlig från vägen, ruvade den 5 000 meter höga, aktiva vulkanen Tungurahua med sin perfekta konform. Bäcker kastade sig i vattenfall nedför stupen. Snart vidgade sig dalen och floden lugnade sig märkbart. Nu öppnade sig hela det väldiga Amazonas framför oss, världens väldigaste regnskogsområde. Här i Ecuador kallas området "El Oriente", Östern, och hit ner fanns länge endast denna väg längs Pastazafloden. Sedan olja upptäcktes i

Guldvaskning nedanför bergen.

Författaren i Cuyesdalen.

området omkring 1970, har ytterligare tre landsvägar anlagts, med följande kolonisation av "colonos", fattiga nybyggare från höglandet uppe i Anderna.

Jag var på väg att förverkliga en ungdomsdröm. Med min följeslagare Cesar, tillika tolk och guide, skulle jag besöka en avlägset boende grupp djungelindianer av jivarostammen, förr beryktade som huvudjägare. Cesar, en ecuadorian med en hel del indianskt blod i ådrorna, talade flera indianspråk. Kontakten med honom hade knutits av den välkände författaren och djungelveteranen Rolf Blomberg, vilken sedan många år bor i Ecuador. Tiden var december månad, en av de lämpligaste för urskogsfärder i denna del av Amazonas. Den torraste, eller snarare minst regniga årstiden, infaller här vanligen från november till februari.

En stund senare rullade bussen in i den lilla djungelstaden Shell Mera, med förstavelsen Shell, som ett minne av att det var här basen lades för oljeletningen, som började vid mitten av 1940-talet. Då var platsen verkligen en civilisationens sista utpost, omgiven av jivaro- och acaindianer, ännu nästan helt opåverkade av de vitas civilisation. Nu låg här provinsen Pastazas militära högkvarter, med tillhörande flygfält från oljeprospekteringsens dagar. Här måste jag – som "gringo" eller utlänning – ha ett specialtillstånd av militären för att få besöka de platser jag önskade, som låg nära den peruanska gränsen.

Det lilla hotellet låg vid stadens enda längre gata, sen tog djungeln vid. Från balkongen skymtade jag för ett ögonblick den ena sidan av den hemlighetsfulla vulkanen Sangay mellan molnen.

Den höjer sig direkt ur djungeln och är en av världens mest aktiva och svårill-ängliga vulkaner, helig för jivaros, ”platsen dit själarna går”. I butiken under hotellet provianterade vi för vår expedition. En låda med gåvor till indianerna hade vi redan med oss från huvudstaden Quito. Vi fick tag i en kanotförare, Hernán, som skulle flyga med oss dagen därpå. Efter att militärens långa sista var över, ordnade vi mina papper och lämnade in bagaget på flygkontoret över natten. Dumt nog, skulle det visa sig litet senare.

Cesar skulle vara borta någon timme. Jag väntade. Efter ett par timmar gick jag till en liten matservering. Den tropiska skymningen kom snabbt, cikador och grodor försökte överrösta varandra. Åter på hotellet tänkte jag skriva, läsa, tvätta mig. Men alla mina saker låg inlåsta vid flygplatsen. Cesar syntes inte till. Jag somnade en stund med lyset på. Jag vaknade med ett ryck. Ännu ensam. Var jag lurad? Var min expedition slut redan efter en dag? Nej, Cesars väska stod kvar. Jag låg och tittade på insekterna, som dansade i lampskenet, trots näten för fönstren. Klockan 22 slocknade lyset. Det blev alldeles svart i hela staden. Nu mindes jag! Dessa djungelhålor har sina egna små el-verk med belysning endast kvällstid. Nu tog alltså natten vid. Nåväl, var fanns min ficklampa? På flygfältet, jo visst. Jag försökte sova. Värmen var tryckande. Vad var det? Någoting prasslade i rummet. Sannolikt möss, eller de stora kackerlackor, som brukar komma fram ur alla springor i skydd av mörkret, på jakt efter något ätbart. De tycks äta det mesta. Jag måste vänja med. Efter midnatt stannade en bil utanför ho-

tellet. Ur den tog sig Cesar med svårighet, våldsamt berusad. Han hade för många dryckesbröder i trakten. Jag hjälpte honom i säng. Lugnet inombords återvände och slutligen lyckades jag somna. Detta var första degen i Oriente. Hur skulle de följande bli?

Vi var uppe i gryningen, Cesar var ganska vimmelkantig. Vi kom iväg efter några timmars försening, på typiskt sydamerikanskt vis. Det var perfekt flygväder. Den lilla enmotoriga Cessnan rusade fram över startbanan och lyfte. På vänster sida skymtade Puyo, Orientes största samhälle med några tusen invånare, till höger tog Pastazaflodens dalgång vid. Vi flög mot sydost och följde loppet av Bobonazafloden, som slingrade sig likt en gul orm genom det intensiva gröna, småkulliga landskapet. I början var vegetationen röjd för odlingar, vilka blev allt glesare, och snart låg den täta, orörda urskogsmattan under oss så långt ögat nådde. Under den drygt halvtimmeslånga luftfärden skymtade endast ett fåtal boplatser längs floden med tillhörande små odlingsröjningar.

Ungefär längs färdvägen går skiljelinjen mellan jivaroindianernas land till höger om oss och de fruktade aucaindianernas land till vänster, mot norr. De sistnämnda har tills helt nyligen dödat alla inkräktare, både vita och indianer, som av olika skäl trängt in på det vidsträckta djungelområde, som de anser som sitt territorium. De lever i små grupper och för en halvnomadisk tillvaro. De flesta är under de senaste åren pacificerade av missionärer och för en ofta bedrövlig existens längst ner på de vitas sociala skala. Konflikter mellan helikopter-

burna oljeletare och aucas rapporteras dock ännu. Åtminstone en grupp på endast 16 individer trotsar alla yttre kontaktförsök, dödar alla utomstående, även pacificerade aucas, som de väl anser vara förrädare. Offren genomborras av träspjut från den hårda chonta-palmen. De sista dråpen rapporteras dock år 1977 och det innebär möjligen att detta naturfolk, som det sista i Ecuador, för alltid lämnat sitt ursprungliga stenåldersliv. Deras vana att döda utomstående har enligt pacificerade medlemmar av stammen orsakats av rädsla att själva dödas, vilket bör ses mot bakgrunden av den förföljelse, de tidigare utsatts för av främst de vita. Ett flertal indianfolk lever i Ecuadors Oriente, ett par sådana finns även i djungeln väster om Anderna. De helt nakna aucas var emellertid de sista av vår civilisation helt opåverkade infödningarna i landet.

Djungelbyn Montalvo består av två delar, en militärpostering med flygfält, där

vi nu landade, och ett civilt litet samhälle någon kilometer nedströms. Där fanns en träkyrka, en liten butik, en skola samt några få spridda hyddor på båda sidor om Bobonazafloden. Efter militärens kontroll och utfrågning av mig för vi med en rank kanot ner till byn, där vi erbjöds bo med kanotisten Hernán i hans släktings hydda. Ett par balsaflostrar med solskydd av flätade palmblad låg uppdragna på den gytjtiga stranden. Huset stod på pålar uppe på strandbrinken, med bambugolv en meter ovanför markytan. Taket var täckt av korrugerad plåt, vilket var ovanligt här. Ett par helt eller delvis inbyggda rum dolde familjens sovrum och köket, som bestod av en öppen eldstad. Huset var i övrigt helt utan väggar. På det öppna golvet skulle Cesar och jag sova. Familjen bestod av en indian kvinna och 10 barn, varav ett var Hernán far till. Någon annan man syntes ej till.

Under golvet härbergrades ett antal

Chichadrickande indian.

husdjur, bl.a. några utmärklade, av miss-handel eller slagsmål såriga hundar. Sådana lever ett eländigt liv vid varje hus man ser. Några djurvänner kan man knappast kalla dessa sydamerikaner, oavsett ras. Vid hyddan vistades även grisar och höns. Grisarna i landet är oftast mörka och håriga, rentav lurviga. I små röjda gläntor i skogen betade cebukor av indiskt ursprung.

Kvällsmålet bestod av yuca eller maniok, en slags potatissmakande, långfibrig rotfrukt, och därför även kallad djungelpotatis samt medhavd proviant och ananas. Därefter fick jag för första gången smaka den omtalade "chichan", gjord på massa från nämnda rotfrukt, som krossas och tuggas av kvinnorna, spottas ut och får jäsa. Min uppskattning var minimal. Drycken, en vitaktig soppa, serveras alltid i små, tunnväggiga keramikskålar, individuellt målade i rött och svart. Mycket chicha varvad med landets eget piscobrännvin gjorde snart mina följeslagare redlösa. Ingen elektricitet fanns i byn och jag svepte in mig i mitt moskitnät bland kackerlackorna på det hårda golvet. Det blev tyst, bortsett från alla för mig ovana djungelljud. Plötsligt gav hundarna skall. Vad lurade där ute i det ogenomträngliga mörkret? Det enda som syntes var små blinkande eldflugor. Mitt i natten bröt ett våldsamt åskväder ut med blixtar och skyfall i flera timmar. Temperaturen sjönk från 30 till 22 grader, vilket fick mig att frysa. Jag sov av ren utmattning då och då.

Ett par lata dagar tillbringades på platsen på grund av problem med motorn till vår kanot. Skyfallsliknande regn växlade med stekande sol, då jag studerade områdets invånare, allt från det sjudande

livet av bladskärarmyror, färggranna fjärilar och fåglar i den täta skogen, till indianerna, som här kallas quichuas efter sitt språk. De tillhör troligen den stora grupp djungelindianer, som lever spridda över stora delar av Oriente under det gemensamma namnet yumbos. De har sedan länge förlorat den tradition om sitt ursprung, som skulle kunna berätta, varför de talar de gamla inkaindianernas språk.

Den morgon, då vi äntligen lämnade Montalvo, hade regnet för tillfället upphört. Vi var fem personer i den smala, långa kanoten, urholkad ur en enda trädstam. En av oss var en handelsman med varor åt de jivaros, vi var på väg till. Troligen fick jag betala även hans resa. Redan efter en halvtimmes resa nedströms gick motorn sönder. Vi tillbringade ett par timmar vid en hydda, medan felet avhjälpes. I hyddan bodde en indianfamilj med en boarmor i en låda, ett par små apor, bundna i ett rep, ett tamt vildsvin samt, som vanligt, några utmärklade hundar, varav en hade fått en bit av kinden bortsliten. Genom såret kröp insekter ut och in i munnen.

Vi gav oss åter iväg och solen bröt fram allt oftare. Våldiga träd stack ofta upp ur det slamrika, gula vattnet. Det gällde att välja rätt väg mellan dessa ofta dolda stammar och alla vandrande sandrevlar. Vattensköldpaddor, nästan halvmeterlånga, låg ofta uppkrupna och solade på uppstickande stammar eller grenar. Svarta, rödhövdade fåglar, vita hägrar, flockar av papegojor och enorma, azurblå Morphosfjärilar syntes ofta. Under grenarna på jättelika, lianinsnärjda träd hängde flätade bon av vävarfåglar. Vid

ett par tillfällen skymtade några apor högt däruppe. Motorbullret hördes naturligtvis lång väg och skrämde bort många djur från stränderna och de vi såg hörde vi därför inte. Timmarna gick, men de gröna, dunkla urskogsväggarna var hela tiden lika fascinerande. Den kanske 50 meter breda floden slingrade sig som en orm genom djungeln, och

man undrade vad som väntade runt nästa flodkrök. Endast ett fåtal bebodda hyddor passerades på hela vägen. Vid ett par tillfällen mötte vi tungt lastade kanoter med ansiktsmålade indianer, mödosamt stakande och paddlande mot den starka strömmen.

Sent på eftermiddagen dök vårt mål upp runt en tvär flodkrök, den lilla jivaroby

Chichirota. Några av invånarna mötte nyfiket upp. De vuxna männen hade håret klippt halvlångt eller kort, ett tecken på påverkan från de vitas civilisation. Övriga invånare hade håret hängande fritt långt ned på axlarna. Flera var klädda mer eller mindre som vita, men alla var barfota, utom ett par män med gummistövlar. Det första huset jag såg var byns skola, det typiska, till formen ovala jivarohuset av chontaträ, bambu och tak av palmblad. Fyrsidiga hus förekom också. I ett vägglost sådant hus högt över floden skulle vi härbärgas några dagar.

Indiankanot på Rio Bobonaza.

Vänskap på avstånd

Text: Margot Lindeson

För några år sedan ordnade jag en resa till Irak. Sedan dess har jag då och då via e-mail kontakt med min lokala agent, som äger en stor resebyrå i Bagdad.

”Allt är OK”, Hälsningar från Bagdad” etc.

Trots att jag frågade, nämndes aldrig något om Saddam Hussein.

USA kom in i bilden och Kadum Walli började bli mer öppen och framför allt intresserad av europeiska kontakter. Han trodde att nu kommer allt att bli OK, och ville att jag skulle ordna kontakt med SAS för att ta hand om deras landarrangemang i Bagdad. Han sände referenser och alla nödvändiga uppgifter om sitt företag och jag lyckades få kontakt med ledningen på SAS. ”Just nu tänker vi inte börja flyga på Bagdad, men senare”.

Häromdagen ringde jag SAS för att förhöra mig om man hade kvar eller kastat Kadums papper. De fanns kvar ...

Jag tog då fram några av Kadums senaste e-mail.

”Good evening from Bagdad. Thank you for your concern. Here, no work for the travel company, daily worry for the kids

from the moment they leave home until they are back again. We have now religious dictatorship/militias. The street gangs control the politicians, not the opposite. Many want to control our rich country, starts with US and will end with Iran”. Good day from bleeding Baghdad! We are still alive. Remember us”.

17 juli: “Thank you for your great concern. We are facing real problems ... shootings in the streets .. nothing we can do ... we stay indoors all the time ... no work .. no schools ..

Our government is very bad and corrupted .. it is controlled by street gangs, who are influenced and supported by Iran, the real threat in the region as they want to re-establish their old empire .. they are everywhere in Iraq ... maybe you cannot see them but you feel them. They have also influence in Palestine and Syria ... but the main reason for this mess is the weakness of the governments in Iraq, Palestine and Lebanon.”

Irak är ett spännande och intressant land, som jag gärna vill besöka igen.

De första turisterna i Karlskrona

Text: Owe Nodmar

Karlskrona har allt sedan staden började anläggas 1680 besökts av resenärer. Staden har av besökarna beskrivits som alltifrån en fasansfull pina till ett fantastiskt vackert världsarv.

En av de första resenärerna som besöker Karlskrona är dansken Jacob Langebek. 1753 beskriver han staden på följande sätt: ”Carlsrone är byggt på idel stenberg, gatorna uppför och nerför, så man måste noga akta sig för att inte falla och bryta arm och ben”.

I mars månad 1779 anländer den engelske prästen William Coxe till Karlskrona efter att under fjorton dagar färdats i öppen vagn från Stockholm. Han skriver att våren är ovanligt varm och att hamnen ligger öppen. Normalt brukar den vara igenfrusen in i april. Han skriver vidare: ”Vägen in till staden från fasta land går över en vägbank till en ö, och därifrån över två långa träbroar förbundna av en naken klippa. Staden är stor och har ungefär 18000 innevånare. Av dessa är min bedömning att 6000 är erfarna sjömän och resten är rätt och slätt bönder”. Man kan fundera över hur han idag, drygt tvåhundra år senare, skulle beskrivit stadens infart och dess innevånare?

Den tyske författaren J. F. H. de Drevon besöker 1785 Karlskrona. Även han reste till Karlskrona från norr och efter att ha rest genom Småland skriver han:

”Smälänningarna är stora och kraftiga. De gifter sig alltid med varandra och sedan urminnes tid vet man inte om någon främling slagit sig ner bland dem”. Hur beskriver han då Karlskrona? ”Carlsroon är huvudstad i provinsen Bleking, ligger vid Östersjön och är byggd på en stor klippö. Staden har fått sitt namn efter dess grundare Charles den Elfte”. Han skriver naturligtvis också om alla de militära aktiviteter som försiggår på varvet. Dessutom jämför han de svenska kvinnorna med de danska. ”De svenska kvinnorna är välbyggda, har ett livligt sätt och en smidig figur. I Danmark är kvinnorna trögare och har lätt för att bli korpulenta”.

Engelske kommandörkaptenen Jones kommer 1822 till Karlskrona för att studera hur Sverige och de andra europeiska nationerna bemannar sina flottor. Hans omdöme om Karlskrona är: ”Staden är liksom andra svenska städer byggda i trä men Carlsrone har breda och raka gator. Många hus är stora och det finns två bra kyrkor och två torg. Staden är byggd på klippan och gatornas yta är mycket ojämn och det är ytterst besvärligt att gå”. Om stadens innevånare skriver han: ”Jag måste säga att jag aldrig sett en samling människor bättre ägnade att med sin egen intelligens och sina inre resurser själva avhjälpa sina försakelser”. Hur skall man tolka detta omdöme om stadens innevånare? Ja, inte vet jag!

1836 spelade Müllerska sällskapet teater i Karlskrona och man hade bjudit in den danske skådespelaren Sigvardt Pødenphanth. Han reser landvägen genom Skåne, följer kusten i Blekinge och kommer så småningom fram till Karlskrona. Han gör följande iakttagelser under sin resa till Karlskrona: "Så snart man från Skaane kommer in i Blekingen, förändrar sig allt. Här och där i backarna ett rödmålat hus med bräd- eller tegeltak. Till och med folkets karaktär är olik skåningarnas som till stor del är tröga. Blekingarna är däremot muntra, pratglada och synnerligen lagda för att skratta. De skall också vara benägna till gräl och slagsmål. Bröllop, dopkalas och gästabud sker därför sällan utan slagsmål". Han beklagar sig också över de dåliga krogarna i Blekinge och teatern i Karlskrona tycker han är ett stort och otrevligt hus.

Horace Marryat anses vara urtypen för den engelske turisten. Han hade under hela sitt vuxna liv inget hem utan var alltid, tillsammans med hustru och barn, på resande fot i Europa. 1860 kom denne noble gentleman till Karlskrona. "Carlskrona är svenskt ända in i ryggmärgen - en flock öar sammanbundna med flottbroar. Själva staden, med dess breda och raka gator, ger ett ödsligt intryck". Infarten till Karlskrona beskriver han på följande sätt: "Vägen sling-

rar sig fram på det sällsammaste sätt, stundom glimtar öar och blånande vatten, stundom idel nakna klippor och ödslighet. Man passerar en flottbro, två vakter med dragna sablar störtar fram, begär ens namn och stånd, man skriver sitt namn på en griffeltavla och skrider sedan in i Carlskrona". Han beskriver också den militära verksamheten. "Vid varvet finns 140 till största delen föräldralösa skeppsgossar. Varje morgon börjar de dagens arbete med bön och psalmsång och på samma sätt avslutas dagen. Under vilotimmarna fåktas och brottas de och många av dem läser böcker. Med sådan omsorg är det inte underligt att det är sällsynt med berusade sjömän i den svenska flottan".

Detta är lite av vad de första turisterna fick för intryck av Karlskrona och dess innevånare. Under sommaren kommer Blekingeposten att följa upp detta för att höra vilka intryck dagens turister får när de besöker Karlskrona och Blekinge. Under de 200 år som gått har staden haft många besökare och fått många nya innevånare som tagit med sig mycket nytt och som på ett positivt sätt bidragit till att forma dagens moderna Karlskrona.

Uppgifterna är hämtade ur Föreningen Gamla Karlskronas årsbok 1992, skriven av Torsten Samzelius.

Resemästarens sidor

När du läser detta har ett gäng SGS-are just kommit hem från Baltikum och en annan grupp är på väg till Rumänien. Det finns fortfarande plats kvar till både Mekong, Moçambique och Madagaskar. Missa inte dessa tre spännande resor! Kamtjatka var det dessvärre för få som var intresserade av och resan kommer därför inte att genomföras. Margot Lindeson räknar med att genomföra resorna till Saudiarabien respektive Förenade Arabemiraten och Qatar även om det blir få deltagare. Kryssningen till Grönland kommer vi också att gå vidare med, då intresset är gott och vi har lång tid kvar till avresan 2009. Vill du läsa mer om resorna och se bilder ska du besöka vår hemsida www.sgsresa.nu. Föredrar du att få programmet i pappersformat kontaktar du respektive arrangör.

Lotta Borgiel, Resemästare

Kalendarium

Återseende med trädhusfolken

11/10-4/11 2007
9 resenärer.

Rundresa i Venezuela

16/10-3/11 2007
Inställd.

Med Erik Rupp i Moçambique

1/11-12/11 2007
Boka senast 1/10!

Saudiarabien

15-26/2 2008
Intresseanmälan !

Albanien – i Europas glömda hörn

27/4-4/5 2008
Beställ program!

Jubileumskryssning på Donau

17-27/5 2008.
Beställ program!

Kamtjatka

Inställd.

Madagaskar

5-21/9 2008
Beställ program!

Mekong

Oktober 2008
Intresseanmälan.

Förenade arabemiraten och Qatar

Oktober 2008
Intresseanmälan.

Pitcairn

December 2008
Intresseanmälan.

Kryssning på Grönland

2009
Intresseanmälan.

ÅTERSEENDE MED TRÄDHUSFOLKET

En grupp om 9 personer reser iväg.

Datum: 11 oktober - 4 november 2007

Pris: 42.000 kr exkl flyg till Jakarta (USD 1 = SEK 7). Flyg till Jakarta ca 10.000 kr (ändrings- och avbokningsbar).

Arrangör: Magnus Andersson Expeditions och Gränslösa Resor

Program: Lotta Borgiel, Gränslösa Resor,
tel 0151-209 00 eller e-post lotta@granslosaresor.se

MED ERIK RUPP I MOÇAMBIQUE

En kulturreisa där vi på nära håll får uppleva livet i Moçambique, från insidan. Det blir en resa med många nära möten, där vi besöker flera av Erik Rupp's många vänner. Resan börjar i storstaden Maputo där Erik bor med sin familj. Här gör vi ett hembesök hos Delfina, för att lära känna en stadsbos vardag. Vi Besöker Teatro Avenida, Henning Mankells kulturella samarbetspartner och äter härlig Sea Food på klassiska Costa do Sol. Möte med den svenska ambassadören som berättar om olika biståndsprojekt, (Moçambique är Sveriges näst största biståndsland).

Därefter besöker vi byn Massingir som ligger 25 mil nordväst om Maputo, vid Limpopo Transnational Park intill Krugerparken i Sydafrika. Vi vandrar i vild natur, gör flera bybesök och upplever stora kontrasten till stadslivet i Maputo. Här bor vi på en trevlig liten lodge som drivs i samarbete med lokalbefolkningen. Resan avslutas därefter vid havet i Nascer do Sol. Här njuter vi av milsvida öde stränder med bad och snorkling. På kvällarna kan vi göra båtutflykter och ta promenader längs Indiska oceanen. Vi passar även på att njuta av languster, som smakar extra bra i Moçambique.

Tidperiod: 1-12 november 2007

Budgeterat pris: 27 800 kr

Program: Äventyrsresor, Peter Hunger,
tel 08-55 60 69 02, e-post peter@aventyrresor.se

*Boka senast
1/10!*

SAUDIARABIEN

Ett spännande land med både medeltid och nutid. Mycket sand men också ett land, som är rikt på kultur - och olja. Den hypermoderna huvudstaden Riyadh ligger som en stor oas mellan öknarna Nafud i norr och Rub al Khali i söder. Här finns Musmak-fortet, där kung Abdul Aziz 1902 proklamerade att Saudiarabien enats, en intressant souk, basar, samt en kamelmarknad och mycket mer.

Vi åker upp på landets högsta berg, Al Souda, och ned via en linbana med underbar utsikt över Wadi-dalen och möter det gamla Saudiarabien i byarna Rijal Alma och Habala, dit en gång folk flydde för att undkomma ottomanernas förföljelse.

Med flyg och buss tar vi oss till Madain Saleh, en systerstad till Petra i Jordanien. Här, mitt ute bland sanddynorna, finns mer än 150 nabatéiska gravar över 2000 år gamla samt tempel uthuggna i klippor. Qasr Farid, det största och vackraste monumentet är hugget i en klippa, som ligger för sig själv med sand som bakgrund. Här finns också den av tyskarna under ottomanska väldet byggda järnvägen, som förbinder Damascus med Medina.

I Jeddah vid Röda havet vandrar vi i den gamla delen av staden men ser också nya Jeddah och den fantastiska souken Alawi, en fiskmarknad samt Abdul Raouf Khalig museet, en privat samling med många hemmiljörer från forna Arabien. Resan avslutas förslagsvis med solnedgången från Cornishen, d.v.s. stranden i Jeddah.

Datum: cirka 15 – 26 februari 2008

Pris: ännu ej fastställt

Intresseanmälan och mer information:

Margot Lindeson, tel 08-18 85 38,

e-post lindeson.travel@swipnet.se.

Teknisk arrangör: Sjöresebyrå/Skandinavisk Resebyrå,
tel 08-411 49 80

Intresseanmälan!

ALBANIEN – I EUROPAS GLÖMDA HÖRN

En kulturresa till landet under örnens vingar. Efter kommunismens fall 1997 har landet börjat sin resa från Europas fattigaste land till en bättre framtid. Här lever folket som man alltid har gjort med stort mod, gästfrihet och givmildhet trots knappa resurser. Möt detta vackra okända hörn i Europa och fascineras av romerska läm-

ningar, historiska städer, bergsbyar i ett dramatiskt och vackert landskap samt möten med ett bortglömt men varmt folk!

Från huvudstaden Tirana går resan till historiska måsten som Vlora med grekiska ruinerna Apollonia, strandorten Saranda nämnd redan av Cicero och vackra Gjirokastra samt traditionella Berat. Under en av dagarna vandrar du i ett vackert landskap på ca 1.500 meters höjd och du möter det traditionella livet på landsbygden.

Datum: 27 april – 4 maj 2008

Budgeterat pris: 15 800 kr

Arrangör: Äventyrsresor, Susanne Blidborg,
tel 08-55 60 69 02,
e-post susanne@aventyrresor.se

*Anmäl intresse
senast 30/9!*

JUBILEUMSKRYSSNING PÅ DONAU

En äkta SGS-resa genom sju länder!

År 2008 fyller SGS 20 år. Detta jubileum firar vi med att samla medlemmarna till en gemensam kryssning. Många av oss var med ombord på the "Amazing Grace" under SGS-kryssningen i Västindien 2002 och minns den glada och fina atmosfären.

Gränslösa Resor och Magnus Andersson Expeditions arrangerar en kryssning på Donau, en av de större och mest betydande floderna i Europa. Den flyter trots närheten till oss genom områden och länder som många av oss ännu inte besökt. Vår 11-dagars kryssning

från Wien till Bukarest innebär att vi passerar inte mindre än sju länder och besöker fem huvudstäder: Wien, Bratislava, Budapest, Belgrad och Bukarest. Det kommer att finnas möjlighet att flyga eller åka tåg. Att åka tåg blir en fin upptakt till kryssningen. Tänk att fylla en hel vagn eller flera med SGS-are! Dessutom får tågresenärerna två länder till; Tyskland och Tjeckien, samt två huvudstäder extra; Berlin (som vi bara reser igenom) och Prag där vi övernattar.

Vi chartrar fartyget M/S Victoria Amazonica, ett trevligt kryssningsfartyg för ca 90 passagerare. Alla de bekväma hytterna har låga sängar, stora fönster som vetter utåt och eget badrum med wc. Vi äter tillsammans i en stor matsal som vi också kan använda för gemensamma aktiviteter och genomgångar. I fören på övre däck är en stor bar och lounge. Victoria Amazonica är känd för god mat, vänlig service och trevlig musikunderhållning ombord. Måltiderna är i form av buffé till frukost, tre rätters lunch och fyra rätters middag. Goda och prisvärda rumänska viner och andra drycker går att köpa billigt ombord.

Föreläsare: Den kända radioprofilen Kjell Albin Abrahamsson, SR:s utrikeskorrespondent i Warsawa, leder resan tillsammans med Magnus Andersson. Kjell Albin kommer att hålla flera intressanta föreläsningar.

Datum: Flyg 17 - 27 maj 2008, Tåg 15 - 29 maj 2008

Pris: Flyg från Köpenhamn 18 900 kr, flyg från Stockholm 19 200 kr, tåg från Malmö 17 900 kr i liggvagn och 18 900 kr i sovvagn, endast kryssningen 14 600 kr
Resan öppnas för bokning: måndag den 10 september kl. 09.00.

Anmälan kan bara göras på

Gränslösa Resors telefon 0151-209 00.

Program kan beställas av Lotta Borgiel,

Gränslösa Resor, tel 0151-209 00,

e-post lotta@granslosaresor.se

**Öppnas för bokning
den 10/9 kl 09.00!**

MADAGASKAR - VÄRLDENS MINSTA KONTINENT

Även om denna världens fjärde största ö tillhör Afrika, så skulle det kunna vara en egen kontinent. Så unikt är det man ser på denna fantastiska ö - merparten av floran och faunan är endemisk, det vill säga den finns bara här. Vem har inte drömt om att komma nära lemurer och fascineras över mäktiga baobabträd? Nu kan din dröm bli sann - vi erbjuder en omfattande rundresa speciellt framtagen för SGS med svensk färdledare.

Datum: 5-21/9 2008

Preliminärt pris: 39 900 kr

Program: Kon-Tiki Resor, Peter Grip, tel 08-31 26 00, e-post info@kon-tiki-resor.se

Platser kvar!

MEKONGFLODEN

På begäran upprepar Magnus Andersson sin SGS-resa längs Mekongfloden. Den kommer liksom tidigare att starta i Kunming, besöka en unik cham-festival i Tibet och bergsbyar i Laos. Andra höjdpunkter är Luang Prabang, Vientiane, Angkortemplen, Phnom Penh och båtfärden med Mekongs Drottning i Mekongdeltat. Resan avslutas i Saigon. Läs mer om resan i tidigare Briefing, t ex mars 2005 Nr. 55

Datum: ca 31 dagar runt oktober 2008

Pris: cirka 40.000 kr

Program beräknas vara klart i februari 2008

Intresseanmälan senast den 31 dec 2007 till Gränslösa Resor,

Lotta Borgiel, 0151-209 00, lotta@granslosaresor.se

Arrangör: Magnus Andersson i samarbete med Gränslösa Resor.

*Anmäl intresse
senast 31/12*

FÖRENADE ARABEMIRATEN OCH QATAR

Förenade Arabemiraten ligger på den Arabiska halvön. De 7 emiratens sammanlagde yta är inte större än Svealand, men när man färdas genom ökenlandskapen, känns landet enormt stort. Varje emirat har en huvudstad men UAE:s egentliga huvudstad är Abu Dhabi i emiratet med samma namn. I varje emirat finns ett klocktorn och det är mellan dessa man räknar avstånden. Först när man på nytt ser ett torn, vet man, att nu är det ett nytt emirat.

Emiratens två resurser är olja och sand, man söker efter mera olja men önskar sig gärna mindre sand - och vatten är en bristvara. Abu Dhabi är det största av de sju emiraten. På 60-talet fanns det här endast några "hyddor". Idag är staden Abu Dhabi Mellanösterns Manhattan med pampiga byggnader. Ajman är det minsta emiratet. Al Ain har blivit ett slags kulturellt centrum. Här har danskarna gjort arkeologiska utgrävningar och här finns en intressant blomsterpark, Hili Gardens. I Dubai vandrar vi på smågatorna samt besöker Guld-souqen med 100-tals butiker. På en konstgjord ö ligger Birj Al Arab, ett 7-stjärnigt hotell, som anses som ett av världens mest luxuösa... Vi gör en utflykt till någon av de många oaserna, där det finns grönska, dadelpalmer och porlande bevattningskanaler.

Vägen till Gulfen

Vi besöker också det tämligen okända landet Qatar, som endast är 24 mil från norr till söder och 16 mil brett och omgivet av den Arabiska Gulfen på 3 sidor. Nåja, TVstationen Al Qasira har vi alla hört talas om. Ett land, som skryter med noll kriminalitet. I huvudstaden Doha, finns det bl.a. vackra moskeér. Den starka arabiska hästen finns här. Kamelmarknaden med ”ökenskeppen” förtjänar ett besök, likaså oryx-farmen i Shahaniya, som grundades då det endast fanns 7 oryxantiloper kvar. En resa till Förenade Arabemiraten och Qatar kommer du inte att ångra. Livet är väsensskilt, upplevelserna annorlunda. Du känner dig välkommen!

Datum: cirka 12 dagar i oktober 2008

Pris: ännu ej fastställt

Arrangör: Margot Lindeson genom
Sjöresebyrå/Skandinavisk Resebyrå (tel 08-411 49 80).

Intresseanmälan och mer information:

Margot Lindeson, tel 08-18 85 38,
e-post lindeson.travel@swipnet.se.

Anmäl intresse!

PITCAIRN

Söderhavsön Pitcairn är en av världens mest isolerade boplatser med en spännande historia och myteriet på Bounty 1789 som en av de allra viktigaste händelserna.

Basprogram i korthet

Vi har nu fått datum för båten och förutom besöket på Pitcairn ska vi självklart besöka några av de historiskt intressanta platserna på Tahiti. Därutöver är programmet i dagsläget inte klart. Ut- och/eller hemresan kommer att ändras för att ge plats till fler upplevelser. Det finns därför möjlighet för dig som är intresserad av resan att vara med och påverka innehållet. Har du förslag är du välkommen att kontakta Lotta Borgiel.

4 – 6 december Flyg till Tahiti

Vi flyger med Air France eller Air New Zealand till Tahiti.

7 - 8 december Papetee

Under två dagar gör vi utflykter med buss och båt för att utforska ön och Bountys historia. Bland annat besöker vi Matava Bay där Bounty låg för ankar i 5 månader.

9 – 11 december Seglats

Flyg till Mangareva. Vi mönstrar på ombord på Breaveheart. Vår kapten Nigel har

seglat till Pitcairn otaliga gånger eftersom han sköter den officiella trafiken till ön. Ombord finns plats för 12 passagerare. Seglatsen tar ca 30 timmar och vi beräknas vara framme vid Pitcairn på torsdag den 11 dec.

12 – 16 december Pitcairn

Under 5 hela dagar bor vi hemma hos familjer och utforskar ön. Vår båt ligger kvar vid ön och finns till vårt förfogande.

17 – 18 december Seglats

Vi lägger ut på morgonen och väntas nå Mangareva på torsdagskvällen.

19 – 22 december Flyg hem.

Preliminär tid: 4 – 21 december 2008

Budgeterat pris: 85.000 kr

Färdledare: Anders Källgård, som föreläste om öar på vårmötet. Anders har besökt Pitcairn två gånger, första gången för att studera språket och sedan som läkare. Han har också gett ut två böcker om Pitcairn. Läs mer på www.insula.se.

Intresseanmälan: Lotta Borgiel,
Gränslösa Resor, tel 0151-209 00,
e-post lotta@granslosaresor.se.
Program väntas klart under hösten 2007.

Anmäl intresse!

KRYSSNING PÅ GRÖNLAND

På vårmöte uttrycktes det önskemål om att göra en billigare kryssning på Grönland. Grönlandsresor har en del kryssningar för ca 25.000 kr från Köpenhamn, så i viss mån finns det fortfarande kryssningarna till bra pris. Den ena går med Kustfartyget från Sydgrönland till Discobukten och är ett passagerarfartyg till för lokalbefolkningen likaväl som turister. Den andra startar i Nuuk och går till Ilulissat. Båten tar ca 50 gäster och är bara för turister vilket ger mer tid i land och på platser som är intressanta för en besökare. Fördelen om vi skulle göra en SGS-resa är att vi för samma pris skulle kunna få en svensk guide till vår grupp och att vi skulle kunna få ett skraddarsytt program med besök hos grönländare etc, men då måste det vara minst 10 deltagare. Förslag på färdledare är svenskan Susanne Tupey som bor på Sydgrönland med en grönländare sedan några år. Hon är arkitekt och leder bl a arkeologiska resor.

Tid: Båtarna bokas nu för 2008 och det är därför rimligt att sikta på sommaren 2009.

Pris: cirka 25.000 kr vid resa före 15/6 eller efter 15/9.

Tillägg i högsäsong är ca 5.000 kr

Intresseanmälan: Resemästaren,
Lotta Borgiel, 0151-209 00 eller
lotta@gransloaresor.se

Anmäl intresse!

Boktips

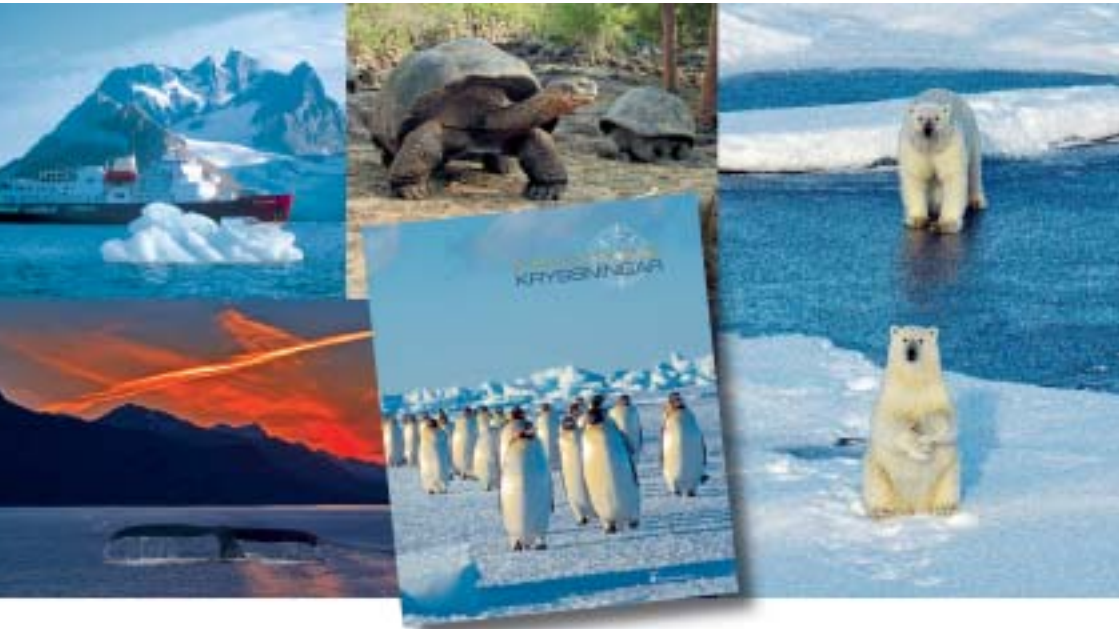
Jag har just läst en intressant bok om en vit flickas uppväxt hos fayufolket, en bortglömd stam av kannibaler i Västpapas otillgängliga djungler på Nya Guinea. Hon är dotter till en tysk språkforskare, som får för sig att ta med sig sin femhövdade familj till denna "obygd". Där ska han utforska infödningarnas språk. Barnen växer upp under spartanska förhållanden, men får trots allt en lycklig och harmonisk barndom. När det blir dags för högre studier i något civiliserat land, har Sabine, flickan det handlar om, stora svårigheter att inlemma sig i västvärlden. Hennes själ finns kvar i djungeln.

Boken heter "Djungelbarn" och är författad av Sabine Kuegler. Den kanske är extra intressant för de medlemmar som besökt eller tänker besöka Nya Guinea.
Christine Völcker

B

Av: SGS, CO Ely-Mansson,
Smedstaden 8, 130 23 Eriksåsa

Sveriges mest intressanta expeditions kryssningskatalog!

TVå av våra expeditioner i katalogen är pionjärturer som aldrig tidigare genomförts av en svensk arrangör, Kurilerna med Kamtjatka och en Sydatlantodyssé från Antarktis till Kap Verde, via en av världens mest avlägsna öar Tristan da Cunha! I vårt utbud finns också klassikerna Antarktis, Sydgeorgien, Svalbard, Grönland och Galapagos. Vi törs lova att det blir spännande.

Beställ den idag!

Hornsgatan 110, Stockholm | Tel 08-5560 69 00

www.expeditionskryssningar.se